

رابطه سینماگران و دولت تلطیف شد

[علیرضا رضاداد]

[مدیرعامل سابق بنیاد سینمایی فارابی]

در رفع چالش‌های مهم سینما صورت نگرفته است اما از سردی پیشین رابطه میان سینماگران و دولت کاسته شده است که البته در این میان نباید از نقش مؤثر و عملکرد جشنواره فیلم فجر در نمایش فیلم‌هایی که در دولت قبل با مشکل روبه‌رو بودند غافل شد.

انتخاب آقای شاهسواری به عنوان تهیه‌کننده‌ای با سابقه و مدیرعاملی موفق در خانه سینما به دبیری جشنواره با حسن ارتباط وسیعی که با سینماگران داشته و دارند در ایجاد این فضا نقش مؤثری ایفا کرد و بی‌رغبتی به حضور در جشنواره را با رفع موانع حضور، به تمایل به حضور در جشنواره تبدیل کرد.

فارغ از ارزیابی خود فیلم‌ها که نسبتی با مدیریت جشنواره ندارد و بیشتر محصول یکسال تلاش سینماگران است، فضای شور و نشاط موجود در جشنواره گذشته را می‌توان حاصل این حسن ارتباط و اعتماد دانست.

براین باورم هنوز تا رسیدن به رابطه‌ای درست و متقابل و یکسو میان سینماگران و دولت که برای پیشرفت سینما سخت به آن نیازمندیم، فاصله‌ای طولانی وجود دارد. لازمه آن نیز داشتن افق روشن و برنامه مدون دولت و مدیریت سینماست؛ برنامه‌ای برآمده از واقعیت‌ها و نیازهای امروز سینمای ایران که حاصل دریافت‌های خود سینماگران و مورد توافق با آنها باشد تا بتوان به مسیر پیشرفت سینمای ایران با اتکا به توانایی سینماگران ایرانی امیدوار بود. >

تغییر دولت‌ها فرصتی است که عملکرد دولت قبلی مورد بررسی قرار گیرد تا اگر نقصانی وجود دارد توسط دولت بعد برطرف شود. جامعه هنری بویژه فعالان سینما در دولت قبل به دلایل گوناگون که عمدتاً به فضای اجتماعی و سیاسی برمی‌گشت، در یک واگرایی قرار داشتند و همین واگرایی موجب شد تا نسبت به مشارکت در فرآیند انتخابات دارای انگیزه کافی نباشند، اتفاقاتی که در داخل خانواده سینما افتاده بود و پافشاری بر رفتارهای غالباً خلاف روال و قوانین بویژه در صدور پروانه ساخت و نمایش رابطه میان فیلمسازان و مدیران سینمایی کشور را تحت تأثیر قرار داده بود که منجر به ممانعت از تولید و نمایش مقداری اثر و همچنین بی‌میلی سینماگرانی شد که زمانی از فعالان سینمای ایران بودند و ارتباط ضعیفی میان دولت و سینماگران برقرار بود.

این فضا با تغییر دولت و با تغییر اعضای شوراهای پروانه ساخت و نمایش، آرام‌آرام جای خود به رابطه‌ای منطقی‌تر داد و گرچه تاکنون اقدامات اساسی

دولت پزشکیان از التهابات در روابط دولت و اهالی فرهنگ کاست بازگشت به دوره دیالوگ

[امیرحسین علم‌الهدی]

[مدیر فرهنگی]

(۳) کاهش ممیزی بر فعالیت‌های فرهنگی و هنری و نمایش تئاترها و فیلم‌هایی که در دولت سیزدهم تابوی فرهنگی و هنری بودند (در سینما، فیلم‌های پیرپر، رکسانا، غریزه و... مهر توقیف چند ساله یا اصلاحات اساسی داشتند.)

البته برای ارزیابی دقیق‌تر در حوزه فرهنگ و هنر نیاز به گذشت زمان بیشتری است که خب جشنواره‌های تئاتر، موسیقی و بالخصوص سینمای امسال نشان‌دهنده رویکرد دولت چهاردهم در تولیدات هنری است که باید بعد از برگزاری جشنواره‌های فجر، نگاه دقیق‌تری به این سیاست‌ها داشته باشیم. و اما چرا دولت برای چابک‌سازی در ساختارهای موجود خود در حوزه فرهنگ و هنر فعالیتی مورد توجه نداشته است و فقط سعی دارد با واژه‌ها این ساختار را تغییر دهد. همین چند روز پیش شنیدیم که اداره کل نمایش معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به دفتر تبدیل شده و البته بیان کرده‌اند در ساختار جدید ارشاد، دفتر، هم‌عرض اداره کل است!

نکته خیلی روشن و بدیهی است که در عصر فرارسانه‌های شخصی که حال داریم به عصر سيطرة هوش مصنوعی در تمام شئون حاکمیتی و زندگی اجتماعی و شخصی می‌رسیم، چرا دولت چهاردهم این جراحی ساختاری را از خود شروع نمی‌کند؟ در سینما این ساختار موجود دیگر فاقد کارکرد است و حجم نیروی انسانی و ساختارهای تشکیلاتی کمکی به پیشبرد اهداف رشد و توسعه سینما نخواهد کرد.

فارغ از بحث ساختار، قوانین و دستورالعمل‌های نظارتی و ممیزی دیگر شبیه شوخی شده است و در زمانی که دسترسی به پلتفرم‌های آنلاین شبکه‌های اجتماعی (اینستاگرام، تلگرام و فیس‌بوک) و ویدیو درخواستی (نتفلیکس، آمازون و...) و نمایش ویدیوهای آپلودی (یوتیوب و حتی آپارات داخلی) در لحظه است و هر تصویری بدون مانعی در دسترس قرار می‌گیرد، دیگر چنگ زدن به قوانین منسوخ شده نشان از یک سیستم فربه و فاقد کارایی دارد!

صدور مجوزها باید ملغی و در حوزه سینما، تئاتر، موسیقی و کتاب نظارت‌ها بعد از پخش اثر با مسئولیت متولیان آن یا در حوزه صنعت نمایش تئاتر و سینما، این آثار درجه‌بندی سنی شود.

دولت چهاردهم راهی ندارد و باید برای سروسامان دادن به حوزه فرهنگ و هنر به سمت کاهش تصدی‌گری، چابک‌سازی ساختار و تجدیدنظر اساسی در قوانین ممیزی و... برود.

همه می‌دانیم یکی از مهم‌ترین عقب‌ماندگی‌های فرهنگی ایران در تاریخ معاصر، دیوان‌سالاری حجیم و فاقد کارکرد استاندارد در حوزه فرهنگ و هنر است و تا این ساختارها تغییر نکنند، انتظار جشن گرفتن برای دولت‌ها و دست زدن برای آنان جز یک بازی کودکانه نیست. >

